

Н. О. Сергієнкостарший викладач кафедри іноземних мов
Харківського національного університету радіоелектроніки

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ПРОЕКТНО-ТЕКСТОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСОБУ ПРОФЕСІЙНОЇ САМОРЕГУЛЯЦІЇ В ІНШОМОВНІЙ ОСВІТІ СТУДЕНТІВ ЗВО

Основна ідея концепції вищих навчальних закладів полягає у підготовці компетентних, кваліфікованих майбутніх фахівців відповідного рівня та профілю, конкурентоспроможних на ринку праці та компетентних у всіх відповідних галузях. Іншомовна освіта включає концепцію гармонізації освітніх парадигм, суб'єктно-особистісного та компетентісно-орієнтованого підходів до розвитку іншомовних освітніх компетенцій студентів, які виводять його на рівень саморегуляції, принципи інтеграції та використання досягнень педагогіки, лінгвістики та лінгводидактики. Проблема дослідження має такий вигляд: яким є зміст та умови застосування проектно-текстової технології на базі інтегративності використання досягнень педагогіки, лінгвістики та лінгводидактики. Розкрито концептуальні засади проектно-текстової технології як засобу професійної саморегуляції в іншомовній освіті студентів ЗВО. Сформовано критерії технологічності педагогічного процесу, на основі яких визначено проектно-текстову технологію як суб'єктно-особистісну послідовну діяльність співробітництва педагога та студента, що характеризується системністю, науковістю, структурою, процесуальністю, відтворюваністю результатів і такою, що гарантує студентам успішне досягнення мети. Змістовним компонентом технології стає текст, що реалізується в процесі навчання за допомогою принципу текстоцентризму. Схарактеризовано, що компетенція – це потенційна, відкрита до подальшого розвитку та вдосконалення якості особистості, пов'язаної з її здібностями, демонстрацією, володінням, відстеженням, осмисленням, критичною оцінкою інформації, одержуваними під час просування по індивідуально-освітньої траєкторії на основі базових знань, умінь, навичок. Розроблено класифікацію іншомовних освітніх компетенцій, яка включає мовні, мовленнєво-діяльнісні та текстові. Визначено професійну саморегуляцію як властивість особистості та її здатність отримати якісний результат системи самоосвіти, будучи суб'єктом навчальної діяльності. Розглянуто проектно-текстову технологію як системність. Виявлено, що проектно-текстова технологія має три чіткі структури – проектна частина, текстова частина та електронний технологічний портфель. Електронний технологічний портфель розуміється як сукупність інструктивних матеріалів, необхідних для освоєння проектно-текстової технології.

Ключові слова: проектно-текстова технологія, класифікація іншомовних освітніх компетенцій, проектна частина, текстова частина, електронний технологічний портфель, засіб професійної саморегуляції.

Актуальність дослідження. У наші дні педагоги ефективно розробляють методологію особистісно орієнтованої освіти, яку часто спрощено трактують як інновацію, пов'язану лише зі зміною ставлення до того, хто навчається, і зачіпає лише сферу взаємодії та систему відносин з ними. Одночасно на основі когнітивно-синергетичної концепції пропонується і вибудовується суб'єктно-особистісний підхід в освіті, який конструює і апробує конкретні особистісно-орієнтовані освітні технології, що могли б стати основою нової дидактики. Це – дидактика особистісно-орієнтованих технологій, яка стосується здібностей студента, його індивідуальних пізнавальних стратегій, ціннісних орієнтирів, особистісного смислу і Я-концепції.

Модель побудови такої освіти включає технології організації особистісно-орієнтованого уроку, які мають використовувати різнорівневий

підхід (різний рівень складності програмного матеріалу); диференційований підхід (виділення групи студентів за знаннями, здібностями, типом освітнього закладу); індивідуальний підхід (розподіл студентів за однорідними групами); суб'єктно-особистісний підхід (використання суб'єктного досвіду для розвитку індивідуальних пізнавальних стратегій як поняття проміжного між діяльністю і здібностями).

Сучасна особистісно-орієнтована парадигма освіти теоретично, у вигляді складових її підходів, таких як: особистісно-культурологічний підхід, дидактико-розвивальний підхід, особистісно-диференційований підхід, компетентісно-орієнтований підхід, суб'єктний підхід. Перелічені інноваційні підходи, що представляють особистісно-орієнтовану парадигму освіти не відкидають звернення до інформаційно-знаннєвої парадигми освіти, оскільки ця парадигма є базо-

вою для набуття, а потім перетворення знань, умінь, навичок на здібності, володіння або досвід тих, хто навчається, що розвиває особистісні та професійні компетенції студентів.

Саме гармонізація використання вищезазначених парадигм і підходів у процесі розвитку компетенцій не тільки дасть змогу студента, на наш погляд, відповідати попиту ринку праці та роботодавців, постійно удосконалюючи свій професійний розвиток. У той час як, за експертними оцінками освітніх програм ЗВО, не дають мінімального набору навичок, компетенцій, необхідного для професійного розвитку та самовдосконалення, оволодіння процесом професійного самовдосконалення не має досі однозначного теоретичного та технологічного обґрунтування.

Іншомовна освіта, організована за допомогою запропонованої нами проектно-текстової технології, включає концепцію гармонізації освітніх парадигм, суб'єктно-особистісного та компетентнісно-орієнтованого підходів до розвитку іншомовних освітніх компетенцій студентів, які виводять його на рівень саморегуляції, принципи інтеграції та використання досягнень педагогіки, лінгвістики та лінгводидактики і принцип текстоцентризму в застосуванні до змісту навчання, покликане стати засобом відповіді на актуальні педагогічні питання, окреслені вище.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Педагогічна наука представляє низку технологій, що сприяють поліпшенню якості освіти, пов'язаних з особистісно-орієнтованою освітою (І.А. Зязюн, О.В. Сухомлинська, Т.Ф. Марчук, Ю.В. Огарь, С.Л. Яценко, І.А. Колесникова, Г.О. Шишкін, М.В. Гриньова, Н.В. Ромашева, Ю. Підборський та ін.); педагогічним проектуванням (І.П. Радомський, В. Моляко, А.Д. Цимбалару, Т.Б. Гуменюк, С.Г. Мельничук, Т.В. Батієвська, Т.О. Пушкарьова та ін.); самовдосконаленням, що приводить до саморегуляції (О.Й. Фурс, С.В. Грищенко, М.В. Гриньова, А.М. Килівник, О.О. Лазуренко, З.О. Романець та ін.); побудовою і вибором індивідуальної траєкторії навчання (С. Алексєєва, Н.А. Тарасенкова, Л.В. Задорожна-Княгиницька, В.А. Дворник, Т.Ю. Осипова та ін.); модульною організацією навчання (В.П. Беспалько, В.К. Буряк, О.А. Буравський, В.В. Сидоренко, С.П. Бондар, О.В. Баранова, О.М. Василенко, В.В. Сидоренко та ін.); індивідуалізацією викладацької праці (О.М. Топузов, Л.В. Кондрашова, М.П. Вовк), і підходів, що включають компетентнісний підхід (С.А. Мамиченко, О.В. Литовченко, Л.А. Гуцан, Р.О. Винничук, К.В. Рудніцька). Проте за межами доволі представницького списку перелічених вище досліджень залишилася низка важливих моментів. Загалом, вивчення стану питання, пов'язаного з темою дослідження, дало змогу розкрити такі суперечності між:

– необхідністю послідовної реалізації суб'єктно-орієнтованої парадигми іншомовної освіти і фактичним застосуванням інформаційно-знаннєвої парадигми у вивченні іноземних мов;

– перспективністю використання нових технологій, що виводять на саморегуляцію студентів, які здобувають вищу освіту та організацією іншомовної освіти за застарілими моделями;

– ефективністю розробленого в педагогіці тексто-центричного підходу до навчання іноземної мови для спеціальних цілей з метою оптимізації потенціалу особистості та відсутністю використання концептуально-системного навчання студентів на автентичних і навчальних текстах з метою саморегуляції особистості.

Мета статті. Виявлені суперечності дали змогу визначити тему дослідження: «Концептуальні засади проектно-текстової технології як засобу професійної саморегуляції в іншомовній освіті студентів ЗВО». Проблема дослідження має такий вигляд: яким є зміст та умови застосування проектно-текстової технології на базі інтегративності використання досягнень педагогіки, лінгвістики та лінгводидактики.

Виклад основного матеріалу. Науково-теоретичну базу для розроблення проектно-текстової технології як засобу професійної саморегуляції в іншомовній освіті студентів складає концепція гармонізації парадигм освіти, суб'єктно-особистісний підхід у рамках особистісно-орієнтованого та компетентнісно-орієнтованого підходів, заснованого на індивідуалізації та диференціації навчання; що виводить студента на рівень професійної саморегуляції.

Доведено, що перед сучасною вищою школою нині стоїть проблема конструювання та апробації конкретних особистісно-орієнтованих освітніх технологій, які могли б стати основою нової дидактики. Стара дидактика пов'язана зі знаннями, уміньми, навичками, а нова – зі здібностями, пізнавальними стратегіями, ціннісними орієнтирами, особистісними смислами. Зміст освіти за такого підходу засвоюється не шляхом передачі інформації людині, а в процесі її власної активної, самостійно спрямованої діяльності, що збігається з її мотивами та потребами. Тоді результатом вищої професійної освіти має стати готовність випускника до соціальної та професійної діяльності на основі саморозвивального навчання, організованого за допомогою нової технології.

Сформулюємо критерії технологічності педагогічного процесу, на основі яких визначено нашу технологію як суб'єктно-особистісну послідовну діяльність співробітництва педагога та студента, що характеризується системністю, науковістю, структурою, процесуальністю, відтворюваністю результатів і такою, що гарантує студентам успішне досягнення мети [1, с. 11]. Змістовним компо-

нентом технології стає текст, що реалізується в процесі навчання за допомогою принципу текстоцентризму. Принцип текстоцентризму полягає в побудові іншомовного освітнього процесу на серії текстів (навчальних та автентичних та вузькоспеціальних), що становлять змістовну частину проектно-текстової технології, стик інформації яких формує професійну компетентність студентів, виводячи їх на рівень саморегуляції [4, с. 29].

Опановуючи способи кодування та декодування професійно-значущої інформації, студент набуває нових якостей особистості в результаті такої послідовності етапів освітнього процесу, пов'язаних із формуванням професійної компетентності:

1) індиферентний для того, хто навчається, текст поза освітнім процесом;

2) текст, що існує в освітньому процесі, до якого прикладається тексто-центричний принцип, що наповнюється особистими смислами; Текстоцентричний підхід – це спрямованість навчально-виховного процесу на розвиток мовленнєвих умінь та навичок на текстовій основі. Цей підхід визначає текст як комунікативну одиницю, що має власну структуру і характеризується такими основними ознаками, як зв'язність, завершеність, інформаційність тощо;

3) текст у процесі саморозвитку. Саморозвиток є процесом, який включає в себе зусилля людини покращити свої здібності, навички, знання та інші аспекти своєї особистості. Це не лише питання навчання і пізнання нового, але й процес збагачення своїх внутрішніх ресурсів та розвитку як особистості.

Саме на цих текстах розвиваються іншомовні освітні та професійні компетенції студента.

Компетенція – це потенційна, відкрита до подальшого розвитку та вдосконалення якості осо-

бистості, пов'язаної з її здібностями, демонстрацією, володінням, відстеженням, осмисленням, критичною оцінкою інформації, одержуваними під час просування по індивідуально-освітньої траєкторії на основі базових знань, умінь, навичок. Компетентність – це сукупність володіння особистісно-ціннісними якостями, що свідчать про професійну або навчальну спроможність студента, що дає змогу останньому скласти свій власний маршрут кар'єрного зростання [7, с. 25].

Ці визначення показують шлях просування студентів від володіння компетенціями функціонера до оволодіння компетенціями дослідника, які в застосуванні до іншомовної освіти призначені для розвитку професійної компетентності студента, оволодіння взаємопов'язаними видами мовленнєвої діяльності та продукування вторинних текстів. На основі виокремлених іншомовних освітніх компетенцій (Таблиця 1) розроблено навчально-методичний комплекс, який розвиває компетенції володіння проектно-текстовою технологією.

Такий комплекс є єдиною дидактичною побудовою, призначеною для розвитку професійної компетентності студентів на основі оволодіння взаємопов'язаними видами мовленнєвої іншомовної діяльності та самостійного продукування вторинних текстів, що представляють змістовний контент, організований на принципі текстоцентризма. Даний комплекс може забезпечити студентів досвідом самостійного вибудовування індивідуальної освітньої траєкторії, тобто, персонального шляху реалізації особистісного потенціалу. Тоді, з нашої точки зору, ефективний шлях просування студента до професійної саморегуляції включає послідовність етапів такого роду: професійне самовдосконалення через безперервну освіту до самоосвіти, самостійності, заснованої

Таблиця 1

Класифікація іншомовних освітніх компетенцій

Мовні	Мовленнєво-діяльнісні	Текстові
- Онологічні; - Орфографічні; - Орфоепічні; - Лексичні: - володіння тематичним репертуаром; - уміння використовувати розмовні вираження; - здатність робити лексичні заміни; - володіння технікою еквівалентних заміни. Граматичні: - орієнтування в елементах, категоріях, класах, структурах, відносинах; - володіння аналізом на рівні речення/тексту.	- Володіння технологіями читання; - Уміння вести діалог; - Володіння технікою полілогу; - Демонстрування результатів аудіювання; - Здатність реагувати на прийняте повідомлення; - Осмислення прийнятої інформації; - Уміння грамотно викласти інформацію рідною та іноземною мовами (переклад, реферат, анотація, резюме, доповідь, виступ); - Уміння критично оцінити отриману інформацію (опис, пояснення, аргументація, міркування, перспективність).	- Володіння проектно-текстовою технологією; - Уміння визначити жанр; - Уміння визначити тип: - побутовий; - офіційний; - загально-науковий; - загально-технічний; - загально-лінгвістичний; - військовий; - вузькопрофільний; - Аналіз засобів організації; - Співвіднесення назви та змісту; - Виділення основної ідеї; - Розпізнавання деталей; - Визначення кола проблем /епістем; - Уміння продукувати вторинний текст; - Уміння відстежувати нові професійно-ноцільові тексти.

на творчому типі діяльності того, хто навчається, до самостійної професійної роботи як потреби заповнити інформаційний вакуум, зумовленої такою психологічною детермінантною ознакою, як саморегуляція [2, с. 74].

Кінцевим етапом цього ланцюжка стає саморозвиток. Проведений аналіз дозволив нам визначити професійну саморегуляцію як властивість особистості та її здатність отримати якісний результат системи самоосвіти, будучи суб'єктом навчальної діяльності, що вибудовується студентом згідно з самостійно розробленою програмою навчання за певною технологією досягнення високого рівня професійної компетентності у форматі саморозвитку.

Розглядаючи характеристики технології, використовуючи вищезгадані критерії технологічності, можемо назвати такі її якості та властивості.

1. Проектно-текстова технологія має системність, оскільки являє собою комплексну й цілісну систему, що включає певну змістовну структуру, концепції, підходи та процеси.

2. Проектно-текстова технологія має науковий характер, оскільки заснована на концепціях гармонізації освітніх парадигм, індивідуалізації та диференціації навчання; підходах компетентнісно-орієнтованого розвитку особистості та способів її саморегуляції; на принципах інтегративності педагогіки, лінгвістики, лінгводидактики та текстоцентризму в організації змістовного компонента в навчанні.

3. Проектно-текстова технологія виявляє три чіткі структури – проектна частина, текстова частина та електронний технологічний портфель.

Проектна частина включає такі логічно взаємопов'язані, варіативні, алгоритмізовані компоненти: вибір теми, складання бібліографічного списку літератури, визначення мети та завдання, розробка теми за допомогою плану, глосарію, тезаурусу; визначення термінів подання та форми мовленнєвого продукту; оформлення мовленнєвого продукту згідно зі стандартами з бібліотечної справи. Текстова частина, заснована на принципі текстоцентризму, реалізується в структурі такого виду: алгоритм роботи з текстом на основі різних видів читання та способів акцентуації сенсу іншомовної інформації, карти ідей тексту та кластерного методу (методів асоціативного письма), логіки виявлення лексичних взаємозв'язків тексту, відбору особистісно-значущого змісту інформації на основі епістем, термінів, тезаурусу, глосарію. [3, с. 69]. Електронний технологічний портфель розуміється як сукупність інструктивних матеріалів, необхідних для освоєння проектно-текстової технології.

4. Проектно-текстова технологія характеризується процесуальністю, оскільки проектна діяльність включає послідовну реалізацію п'яти етапів проекту, у результаті чого студенти ефективно

опановують компетенції володіння проектно-текстовою технологією та іншомовні освітні компетенції, якість яких можна прогнозувати залежно від діагностованого в результаті моніторингу рівня професійної саморегуляції студента.

П'ять етапів реалізації проекту можна уявити таким чином:

- читання циклу теоретичних лекцій викладачем про зміст і компоненти проектно-текстової технології та умови її реалізації;

- здійснення парної взаємодії викладача та студента, щодо оволодіння інструктивними орієнтирами, що становлять електронний технологічний портфель;

- реалізація проекту згідно з його картою за однією і тією ж схемою всіма учасниками під керівництвом викладача та підготовка до закінчення навчальної конференції;

- проведення індивідуального проекту під час парної взаємодії викладача і студента, за особистісно значущою теми; результатом індивідуальної проектної діяльності стає вербальний текст або методичний посібник у вигляді глосарію чи тезаурусу на основі підмови іншомовного тексту;

- самостійне виконання проектної діяльності з метою підготовки до студентської науково-практичної конференції, написання курсових робіт, підготовки екзаменаційного питання на засадах саморегуляції (самокерівництва).

Проектно-текстова технологія схильна до застосування системи зворотного зв'язку, оскільки отримані в результаті продукти мовленнєвої діяльності студентів (доповіді, реферати, статті, есе, виступи тощо) демонструють їхню різну якість, піддаються порівнянню в результаті рефлексії з ідеальним еталоном викладача, або ж самого студента, або іншої особи, компетентної в цій сфері, і залишають можливість коригування всіх системних компонентів цієї технології [6, с. 23].

Електронний технологічний портфель студента, який вивчає іноземну мову за проектно-текстовою технологією, розуміється нами як сукупність інструктивних орієнтирів вибору потрібної теоретичної інформації щодо виконання кожного з позначених компонентів у вигляді алгоритму, карти ідей тексту, асоціативного письма, способу визначення текстових лексичних логічних зв'язків, епістем (концептуальної теми), тезаурусу та глосарію. Електронний технологічний портфель відрізняється від загально-прийнятого розуміння електронного портфеля. Це не портфель робіт, не портфель відгуків, не портфель документів. Електронний технологічний портфель містить опис послідовності практичних кроків виконання проектно-текстової технології на основі викладеної теорії. Цей портфель оптимальний з метою отримання позитивних результатів, оскільки зведення технологічного електронного портфеля програмує

позитивний результат за умови його послідовного і точного виконання. Апробовано, а потім самостійно реалізовано студентами компоненти та структура проектно-текстової технології у практичному навчальному процесі з іноземної мови.

Порівняльна характеристика творчих умінь студентів за проектно-текстовою технологією та без неї продемонструє зростання відсотків за сімома досліджуваними вміннями – вміння актуалізувати знання для розроблення проекту; – вміння актуалізувати способи діяльності щодо досягнення мети проекту; – вміння складати алгоритм роботи з текстом; – вміння коригувати свої дії, знаходячи потрібний інструктивний орієнтир; – вміння співвідносити результат із поставленою метою; – вміння справлятися із завданнями з добору змісту; – вміння добувати інформацію для мовленнєвих творів [5].

Висновок. Проектно-текстова технологія розуміється і реалізується як суб'єктно-особистісна послідовна діяльність співпраці педагога та студента, що виводить студента на рівень професійної саморегуляції та заснована на концепції гармонізації освітніх парадигм, компетентнісно-орієнтованому підході до розвитку особистості, принципі інтегративності педагогіки, лінгвістики та лінгводидактики та принципі текстоцентризму в організації змістовного іншомовного компонента навчання. Професійна саморегуляція проявляється як властивість особистості та її здатність отримати якісний результат системи самоосвіти, будучи суб'єктом навчальної діяльності, що відбувається студентом згідно з самостійно розробленою програмою навчання за певною технологією досягнення високого рівня професійної компетентності у форматі саморозвитку. Проектно-текстова технологія має трикомпонентну структуру: проектна частина, текстова частина та електронний технологічний портфель. Проектна частина включає такі логічно взаємопов'язані, варіативні, алгоритмізовані компоненти: вибір теми, складання бібліографічного списку літератури, визначення мети та завдання, розробка теми за допомогою плану, глосарію, тезаурусу; визначення термінів подання та форми мовленнєвого продукту; оформлення мовленнєвого продукту згідно зі стандартами з бібліотечної справи. Текстова частина, заснована на принципі текстоцентризму та реалізується в структурі такого виду: алгоритм роботи з текстом на основі різних видів читання та способів акцентуації смислу іншомовної інформації, карти ідей тексту та кластерного методу (методів асоціативного письма), логіки виявлення лексичних взаємозв'язків тексту, відбору особистісно-значущого змісту інформації на основі епістем, термінів – тезаурусу/глосарію. Дані структури проектно-текстової технології об'єднані електронним технологічним портфелем, оскільки він містить інструктивні орієнтири для реалізації

кожного з компонентів проектно-текстової технології в цілому. Проектно-текстова технологія в ході своєї реалізації в навчальному процесі являє собою як обов'язкову умову послідовну реалізацію п'яти етапів проекту. Проектно-текстова технологія виводить студента на рівень професійної саморегуляції за рахунок розвитку іншомовних освітніх компетенцій, що представляють мовні, мовленнєво-діяльні та текстові компетенції,

Список використаної літератури:

1. Антонова О.Є. Педагогічні технології та їх класифікація як наукова проблема // Сучасні технології в освіті. Ч. 1. Сучасні технології навчання : наук.-допом. бібліогр. покажч. Вип. 2; НАПН України, ДНПБ України ім. В. О. Сухомлинського ; [упоряд.: Філімонова Т. В., Тарнавська С. В., Орищенко І. О. та ін. ; наук. консультант Антонова О. Є. ; наук. ред. Березівська Л. Д.]. Київ, 2015. С. 8–15.
2. Водолазська О.О. Саморегуляція у професійному становленні майбутнього фахівця "Наука і освіта", Психологія – Psychology № 5, 2016 72–77.
3. Галаєвська Л. В. Текстоцентричний підхід до формування мовленнєвих умінь і навичок та його реалізація в підручнику української мови / Л. В. Галаєвська // Проблеми сучасного підручника. 2017. Вип. 19. С. 68–79. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/psp_2017_19_10
4. Любецька В. В. Текстоцентризм як основний принцип навчання для іноземних студентів гуманітарних спеціальностей (В. В. Любецька, Ю. Г. Шахіна) Мова. 2022. № 37. С. 27–31. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mova_2022_37_6
5. Теорія і практика проектного навчання у професійно-технічних навчальних закладах. монографія / В. М. Аніщенко, М. В. Артюшина, Т. М. Герлянд, Н. В. Кулалаєва, Г. М. романова, М. М. Шимановський та ін.; за заг. ред. Н. В. Кулалаєвої. Житомир: «Полісся», 2019. 208 с.
6. Филипська В. І. Види зворотного зв'язку між викладачем та студентом у процесі вивчення іноземної мови. Методика та специфіка викладання іноземних мов у закладах вищої освіти: матеріали Всеукраїнської науково-методичної заочної конференції (7 грудня 2020 р.). Київ: НАНГУ, 2020. С. 22–25.
7. Ягупов В. В. Методологічні основи розуміння та обґрунтування понять «компетентність» і «компетенція» щодо професійної підготовки майбутніх фахівців. Нові технології навчання : наук.-метод. зб. : у 2-х ч. 2011. Вип. 69. Ч. 1. С. 23–29.

Serhiienko N. Conceptual bases of project-text technology as a means of professional self-regulation in foreign language education of University students

The main idea of the concept of higher education institutions is to train competent, qualified future specialists of the appropriate level and profile, competitive in the labour market and competent in all relevant fields, Foreign language education includes the concept of harmonisation of educational paradigms, subjective and personal and competence-based approaches to the development of students' foreign language educational competences which bring them to the level of self-regulation, the principles of integration and use of the achievements of pedagogy, linguistics and linguodidactics / The research problem is as follows: what are the content and conditions for applying project-text technology on the basis of integrative use of the achievements of pedagogy, linguistics and linguodidactics. The conceptual foundations of project-text technology as a means of professional self-regulation in the foreign language education of university students are revealed. It is formed the criteria for the technological nature of the pedagogical process on the basis of which the project-textual technology is defined as a subjective and personal consistent activity of cooperation between a teacher and a student, characterized by systematicity, scientificity, structure, proceduralism, reproducibility of results and guaranteeing students' successful achievement of the goal. The content component of the technology is the text which is implemented in the learning process using the principle of text centrality. It is characterized that competence is a potential, open to further development and improvement quality of a personality associated with its abilities, demonstration, possession, tracking, comprehension, critical evaluation of information obtained during the progression along an individual educational trajectory on the basis of basic knowledge, skills, abilities. It is developed the classification of foreign language educational competences which includes language, speech and textual competences. Professional self-regulation is defined as a property of the individual and his/her ability to obtain a qualitative result of the self-education system as a subject of educational activity, the project-textual technology is considered as a system. It is found that project-text technology has three clear structures – project part, text part and electronic technology portfolio. The electronic technology portfolio is understood as a set of instructional materials necessary for mastering the project-text technology.

Key words: project-text technology, classification of foreign language educational competences, project part, text part, electronic technology portfolio.